

Беседа владике Артемија на монашењу, уочи Успенија Пресвете Богородице, 27.08.2017. године, у манастиру Св. Николаја Мирилкијског у Лозници

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Ево дана којег створи Господ, да се радујемо и веселимо у њему. Ево дана, празника, великог празника Свете Богородице која нам је родила Господа Христа и издејствовала на тај начин спасење роду људскоме.

Ево дара Свете Богородице који данас доноси и дарује овоме манастиру светог Николе у Лозници и манастиру светог Никите Ремезијанском у Белој Паланци. Јер, вечерас, рођене су пет нових монахиња. Пет оних душа које су чуле речи Господње: *"Ко хоће да за Мном иде, нека се одрекне себе и узме крст свој и иде за Мном."*

У данашњем времену, у данашњем свету, времену и свету искушења, саблазни, грехова и свакоразних злочина других, постоје и даље душе које се на глас Божији одазивају. То су и ове наше сестре које су се вечерас удостојиле да после три и више година припремања у искушеништву буду удостојене да приме свети анђелски, монашки лик. То је велика милост и дар Божији и Пресвете Богородице, али и велика обавеза.

Чули сте какве су завете дале ове наше сестре, чули сте на шта су себе обавезале и чули сте сви шта је на крају молитве речено – да ће Господ када дође да суди узвратити, не по ономе шта смо обећали, него по ономе шта смо од обећаног извршили одржали, ово што су сестре обећале није нимало лако, није лако за човека, није лако за човекову природу, није лако само за човека. Тога су свесне и ове наше сестре и зато су на свако питање одговарале са смирењем. Не онако као што би у свету одговарали да, хоћу, могу и тако даље, него: "Да, али са Божјом помоћи", јер без Божје помоћи, знају да

ништа не можемо добро учинити. Зато се ми вечерас молимо Богу да Господ њих укрепи на овоме путу којим су кренуле, путу ка Царству небескоме, ка Животу вечноме. А оне да буду молитвенице пред Богом, не само за себе, за своје сестре у манастиру, него и за све нас данашње хришћане, данашње православне Србе.

Тиме и ми, браћо и сестре, примамо обавезу да овим нашим сестрама помогнемо да издрже и испуне ове завете дате Богу. Како да им помогнемо? Молитвом – да се и ми молимо за њих као што ће се оне молити за нас, јер молитва је та кохезиона сила која спаја људе, која спаја људе међусобно и људе са Богом. Без молитве нема духовнога живота. Без молитве нема дисања духовнога, као што без ваздуха човек не може да живи.

Света Богородица која је вечерас овде присутна са Својим Сином, како рече ова молитва, Она се данас такође радује новим Својим кћерима. Јер монашки лик је лик Свете Богородице и ово су нове Њене кћери које су пошле да подражавају Њен живот, и да се угледају на живот Сина Њенога Господа Христа и свих оних преподобних матера и отаца који су у протекле две хиљаде година одрекли се себе, принели себе Богу на жртву и удостојили се да буду признати пред Богом као угодници Божији, као наши молитвеници.

Нека Господ дарује снаге нашим сестрама: монахињи Зинаиди, Миропији, Вероники, Емилији и Теодули, снаге духовне и телесне да одговоре своме завету, своме обећању и да тако се удостоје да постану наследници Царства небескога заједно са свима нама, да би смо тамо и ми са свима Светима славили чудесног Господа Христа са Оцем и Духом Светим и са Пресветом Богородицом у све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећан и данашњи дан, нека је срећно ово навечерје Светога празника Пресвете Богородице и нека је срећан и благословен сутрашњи празник који дочекујемо са радошћу. Нека вас Господ све благослови. Амин Боже дај.